

OI TU MERGYTE, TU KUPOLIJYTE

Šakių r.

- Oi tu mer - gy - te, tu ku - po - li - jy - te,
kur vaikš - ti - nē - jai, žy - din - ti gė - ly - te?

- Ža - lioj lan - ke - lėj, ža - lio - je lan - ke - (lėj).
ly - gioj pie - ve - lėj, ly - gio - je pie - ve - (lėj).

Pateikiame J. Lingio užrašytą kalendorinei šventei tinkamą variantą. Čia merginos neprimygtinai rungtyniauja, kurios vainikėlis bus gražiausias, toliausiai išsviestas ar greičiausiai sutiks porą – kitą plaukiantį vainikėlį.

Ratuojama posmais.

1. Oi tu mergyte, tu kupolijyte,
Kur vaikštinėjai, žydinti gėlyte?
Žalioj lankelėj, žalioje lankelėj,
Lygioj pievelėj, lygioje pievelėj.
2. O ką veikei te, tu kupolijyte,
Ko ieškinėjau, žydinti gėlyte?
Kupolius skyniau, kupolėlius skyniau,
Vainiką pyniau, vainikėlį pyniau.
3. O ką darysi, tu kupolijyte,
Su kupolėliais, žydinti gėlyte?
Su kupolėliais takelius barstysiu,
Su savo mielu šokimėlį šoksiu.

Šią dainą dainuodami ir šokdami, Joninių naktį visi eidavo nuo laužo prie Nemuno ir leisdavo ugnis, o merginos mesdavo nusipintus vainikėlius ir žiūrėdavo, ar sisitiks. Kiekvienas stengdavosi numesti vainikėlį kuo toliau nuo kranto, kad šis neįstrigtų pakrantės žolėse.